

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 66.641 van 9 juni 1997
in de zaak A. 66.951/X-7216.**

In zake : Eric BOODTS,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en
E. EMPEREUR,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. van DIEVOET,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Koningsstraat 15.

tussenkomen de partij :

de gemeente PUURS,
die woonplaats kiest bij
Advocaten H. GEYSKENS, A. VANDEURZEN,
C. COOMANS, A. VAN der GRAESEN, M. BOES en
W. MERTENS,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Eric BOODTS op 22 december 1995 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vragen van het besluit van 17 oktober 1995 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening houdende intrekking van het ministerieel besluit van 19 juli 1995 waarbij hem de bouwvergunning wordt afgegeven voor het bouwen van een woning aan de Molenstraat te Puurs op een perceel, kadastraal bekend sectie B, nr. 686a en wordt beslist de bouwaanvraag aan een nieuw onderzoek ten gronde te onderwerpen;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur J. BOVIN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 13 februari 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 april 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. GHYSELS, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat M. van DIEVOET, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat C. HUYSMANS die, loco Advocaat M. BOES verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur J. BOVIN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat de gemeente PUURS met een verzoekschrift van 31 januari 1996 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat Eric BOODTS op 5 maart 1993 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente PUURS een bouwaanvraag heeft ingediend voor het oprichten van een woning op een perceel, gelegen aan de Molenstraat te Puurs, kadastraal bekend sectie B, nr. 686a; dat omzeggens het volledige perceel, de inplantingsplaats van de ontworpen woning inbegrepen, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgesteld gewestplan Mechelen, gelegen is in "recreatiegebied"; dat de aanvraag achtereenvolgens werd geweigerd door het college van burgemeester en schepenen, door de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen en door de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden bij besluit van 9 december 1994; dat Eric BOODTS op 6 maart 1995 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Puurs een nieuwe bouwaanvraag heeft ingediend voor het bouwen van een woning op hetzelfde perceel op grond van artikel 2b van het decreet van 13 juli 1994 houdende wijziging van artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw; dat bij besluit van 19 juli 1995 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening de bouwvergunning aan Eric BOODTS werd afgegeven; dat bedoeld besluit overweegt dat volgens het gunstig advies van 1 juni 1995 van het college van deskundigen de bouwaanvraag "rechtsgeldig (kan) worden onderzocht, aangezien toepassing kan gemaakt worden van het decreet van 13 juli 1994 houdende wijziging van artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, artikel 2b, gelet op de bouwaanvraag ingediend op 5 maart 1993 en definitief geweigerd op 9 december 1994" en dat "uit het onderzoek van de aanvraag blijkt dat de woning gelegen is binnen een huizengroep met residentiële bestemming langs dezelfde zijde van een voldoende uitgeruste weg en

dat het volume minder bedraagt dan 700 m³, adviseert het College van Deskundigen de aanvraag unaniem gunstig";

Overwegende dat de gemeente Puurs op 18 september 1995 een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en een beroep tot nietigverklaring heeft ingesteld tegen het ministerieel besluit van 19 juli 1995 onder A. 65.635/X-7215; dat bij besluit van 17 oktober 1995 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening voormeld ministerieel besluit van 19 juli 1995 werd ingetrokken en werd beslist de aanvraag aan een nieuw onderzoek ten gronde te onderwerpen; dat laatstbedoeld besluit verwijst naar het annulatieberoep A. 65.635/X-7215 van de gemeente Puurs, inzonderheid de middelen afgeleid uit de schending van artikel 87 van de stedenbouwwet, doordat "tussen de belendende huizen geen afstand bestaat van minder dan 70 m" en uit de schending van artikel 23, 1°, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 en de motiveringsplicht, doordat "uit de feiten onbetwistbaar blijkt dat het perceel niet grenst aan een voldoende uitgeruste weg, namelijk slechts grenst aan de buurtweg nr. 51 die niet verhard is en met geen nutsvoorzieningen is uitgerust, en dat het bestreden besluit de vergunning heeft verleend zonder na te gaan of de aanvraag verenigbaar was met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening, vermits niet is nagegaan of de aanvraag er niet toe zou leiden dat het verder gebruik van de buurtweg nr. 51, ook wat betreft de rechten van de gebruikers en eigenaars van de achterliggende percelen, niet in feite zou worden belemmerd, zoniet onmogelijk gemaakt door het toestaan van de bestreden vergunning, waardoor immers de normale uitweg van dat recreatiegebied onmogelijk wordt gemaakt"; dat het intrekkingbesluit voorts verwijst naar het ongunstig advies van 13 maart 1995 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Puurs over de bouwaanvraag, dat op de gronden van laatstgenoemd

annulatiemiddel is gesteund; dat het intrekkingbesluit tenslotte onder meer overweegt :

"dat het ministerieel besluit van 19 juli 1995 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening onvoldoende gemotiveerd overkomt, dat inderdaad de argumenten ontwikkeld in het negatief advies d.d. 13 maart 1995 van het college van burgemeester en schepenen onvoldoende zijn uitgediept en weerlegt in het in het ministerieel besluit opgenomen advies van het college van deskundigen, dat evenmin de feitelijke toestand afdoende is onderzocht teneinde de door het college van burgemeester en schepenen aangehaalde argumenten met betrekking tot de situering aan een onvoldoende uitgeruste weg te kunnen weerleggen";

dat Eric BOODTS onder A. 66.951/X-7216 een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en een beroep tot nietigverklaring van voormeld besluit van 17 oktober 1995 heeft ingediend; dat bij besluit van 21 december 1995 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening aan Eric BOODTS de vergunning werd geweigerd; dat bedoeld weigeringsbesluit overweegt :

"dat de afstand tussen de zijgevels van de links- en rechtsgelegen woning meer dan 70 meter bedraagt, dat uit een door Johan KOPPEN, beëdigd landmeter-expert, op 23 februari 1995 opgemeten en opgemaakt plan blijkt dat de afstand tussen de minst verwijderde zijgevels van de woningen links en rechts van de aanvraag -daar waar nazicht op het kadasterplan de indruk zou geven dat het om een afstand van minder dan 70 m zou gaan- in werkelijkheid, en gemeten op de as van de weg, circa 73 m bedraagt, dat de bewuste overgangsregeling een maximum van 70 m vooropstelt, dat dus dient geoordeeld dat de woning niet gelegen is binnen een huizengroep langs dezelfde zijde van een voldoende uitgeruste weg, zodat de aanvraag niet beantwoordt aan de gestelde toepassingsvereisten";

dat het besluit voorts vaststelt dat volgens het ongunstig advies van 21 november 1995 van het college van deskundigen "toepassing kan gemaakt worden van het decreet van 13 juli 1994, houdende wijziging van artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende orga-

nisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, artikel 2.b, gezien de bouwaanvraag ingediend op 5 maart 1993, geweigerd op 7 juni 1993 en in beroep geweigerd op 1 maart 1994 en 9 december 1994 op basis van het decreet van 23 juni 1993" en dat volgens bedoeld college "uit het onderzoek van de aanvraag blijkt dat de afstand tussen de zijgevels van de links- en rechtsgelegen woning meer dan 70 meter bedraagt, dat de woning aldus niet gelegen is binnen een huizengroep langs dezelfde zijde van een voldoende uitgeruste weg"; dat Eric BOODTS tegen dit besluit op 25 maart 1996 onder A. 68.231/X-7217 een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en een beroep tot nietigverklaring heeft ingesteld;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat Eric BOODTS ter ondersteuning van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 17 oktober 1995 tot intrekking van het ministerieel besluit van 19 juli 1995 in een eerste middel de schending aanvoert van het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het verbod van intrekking van administratieve rechtshandelingen, machtsoverschrijding en schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, samengevat, doordat het bestreden besluit de bouwvergunning van 19 juli 1995 intrekt op grond van de overweging dat uit het negatief advies van de gemeente Puurs van 13 maart 1995 over de

bouwaanvraag en uit het annulatieberoep dat deze gemeente op 18 september 1995 tegen deze bouwvergunning heeft ingesteld, zou blijken dat het ministerieel besluit van 19 juli 1995 onvoldoende gemotiveerd zou overkomen en dat deze aanvraag aan een nieuw onderzoek ten gronde zou moeten onderworpen worden, hoewel de ingetrokken bouwvergunning regelmatig werd verleend en rechten heeft doen ontstaan in hoofde van verzoekende partij, de intrekking plaats vond buiten de termijn van 60 dagen waarover de minister beschikte om een annulatieberoep in te stellen, de beweerde onregelmatigheid aan de overheid zelf te wijten is en tenslotte geen deugdelijk te achten rechtmatigheidsbezwaren werden opgeworpen in het annulatieberoep van de gemeente Puurs;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat een onregelmatige bestuurshandeling geen rechten doet ontstaan, "dat de bevoegdheid tot intrekken, gelet op de grondslag ervan, zover reikt als het annulatieberoep onzekerheid heeft doen ontstaan", dat dit betekent, "in de eerste plaats dat intrekking maar mogelijk is indien het annulatieberoep ontvankelijk werd ingesteld en, ten tweede, dat ze enkel kan gebeuren binnen de grenzen van de uitvoering van het mogelijk annulatiearrest dat op dat beroep zou kunnen worden uitgesproken, hetzij op grond van een of meer van de deugdelijk te achten rechtmatigheidsbezwaren welke de verzoeker ontvankelijk voor de Raad van State heeft doen gelden, hetzij op grond van de overtreding van een regel van openbare orde";

Overwegende dat in de huidige stand van de rechtspleging, de verwerende partij kan worden bijgevallen; dat een onregelmatige administratieve rechtshandeling die rechten heeft doen ontstaan, niet alleen kan worden ingetrokken binnen de termijn van 60 dagen, bepaald voor het instellen van een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State, maar ook,

ingeval een dergelijk beroep is ingesteld, tot aan het sluiten van de debatten; dat door de gemeente Puurs een beroep tot nietigverklaring tegen de ingetrokken bouwvergunning werd ingesteld, beroep waarnaar in het bestreden intrekkingbesluit wordt verwezen; dat de ontvankelijkheid van dit beroep niet wordt betwist; dat in het bestreden intrekkingbesluit uitdrukkelijk wordt verwezen naar de in dat beroep aangevoerde middelen afgeleid uit onder meer de schending van artikel 87 van de stedenbouwwet, de schending van artikel 23, 1°, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 en de motiveringsplicht; dat niet wordt betwist dat de in het intrekkingbesluit aangehaalde middelen van de gemeente Puurs waarop dit besluit blijkt te zijn gesteund, ontvankelijke middelen zijn; dat tenslotte, om een onregelmatige administratieve beslissing te kunnen intrekken, de onregelmatigheid aan de overheid zelf te wijten mag zijn, eens deze onregelmatigheid als een ontvankelijk annulatiemiddel wordt aangevoerd; dat uit de omstandigheid dat het Vlaamse Gewest in de nota met opmerkingen stelt dat de middelen die door de gemeente worden aangevoerd ter ondersteuning van de ingestelde vordering tot schorsing van de ingetrokken bouwvergunning, niet ernstig zijn, niet kan worden besloten dat dit zo is; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat in een tweede middel de schending van het vertrouwensbeginsel, de zorgvuldigheidsplicht en het zonder motivering afwijken van een vastgestelde beleidslijn wordt aangevoerd,

doordat "de minister met de bestreden beslissing de bouwvergunning dd. 19 juli 1995 van verzoekende partij intrekt op grond van de overweging dat uit het negatief advies dat de gemeente Puurs op 13 maart 1995 heeft gegeven over de bouwaanvraag en uit het annulatieberoep dat (deze gemeente) op 18 september 1995 heeft ingesteld tegen voormelde bouwvergunning, zou blijken dat het ministerieel besluit van 19 juli 1995

onvoldoende gemotiveerd zou overkomen en dat de aanvraag aan een nieuw onderzoek ten gronde zou moeten onderworpen worden, hoewel de argumenten van de gemeente Puurs wel degelijk onderzocht en weerlegd werden in de bouwvergunningsweigering van 9 december 1994, in de bouwvergunning dd. 19 juli 1995 en bovendien tegenstrijdig zijn met het standpunt van de minister in de nota die op 10 oktober 1995 ingediend werd bij uw Raad,

terwijl elke administratieve beslissing moet kunnen steunen op motieven die de beslissing kunnen dragen en verantwoorden en niet zonder motivering mag afwijken van de vastgestelde beleidslijn en gedragslijn van de overheid";

Overwegende dat de verwerende partij, op het eerste zicht terecht, doet gelden dat het beginsel dat het bestuur het door haar gewekte vertrouwen niet mag beschamen, geschonden is indien drie voorwaarden zijn vervuld, te weten "het bestaan van een vergissing vanwege het bestuur, het ten gevolge van die vergissing verlenen van een voordeel aan haar rechtsonderhorige en de afwezigheid van de gewichtige redenen om rechtsonderhorige dat voordeel te ontnemen" en dat "de toepassing van het vertrouwensbeginsel niet in(houdt) dat gerechtvaardigde verwachtingen altijd moeten worden ingelost"; dat voorts de kennis van de wettigheidsbezwaren van de gemeente Puurs tegen de afgifte van de bouwvergunning vóór het instellen van het annulatieberoep, de minister niet verhindert deze in te trekken op grond van de door deze gemeente aangevoerde middelen; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat het derde middel is afgeleid uit de schending van de materiële motiveringsplicht en uit de afwezigheid van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag,

doordat "de minister met de bestreden beslissing de bouwvergunning dd. 19 juli 1995 van

verzoekende partij intrekt op grond van de overweging dat uit het negatief advies dat de gemeente Puurs op 13 maart 1995 heeft gegeven over de bouwaanvraag en uit het annulatieberoep dat de gemeente Puurs op 18 september 1995 heeft ingesteld tegen voormelde bouwvergunning, zou blijken dat het ministerieel besluit van 19 juli 1995 onvoldoende gemotiveerd zou overkomen en dat de aanvraag aan een nieuw onderzoek ten gronde zou moeten onderworpen worden, hoewel de argumenten van de gemeente Puurs niet met de werkelijkheid stroken en steunen op onjuiste feitelijke vaststellingen,

terwijl elke administratieve beslissing moet kunnen steunen op deugdelijke motieven die de beslissing kunnen dragen en verantwoorden";

Overwegende dat de verwerende partij o.m. antwoordt dat in de intrekkingbeslissing de redenen van intrekking op afdoende wijze worden weergegeven, dat de verzoekende partij ten onrechte stelt dat de intrekkingbeslissing gegrond is op een onjuiste feitelijke vaststelling, dat de intrekkingbeslissing juist tot doel heeft de aanvraag te onderwerpen aan een nieuw onderzoek ten gronde;

Overwegende dat uit een eenvoudige lezing van de beslissing van 19 juli 1995 blijkt dat de redengeving is beperkt tot de enkele vaststelling dat aan de bepalingen van het decreet is voldaan en dat deze vaststelling op geen enkel gegeven is gesteund; dat de vraag of de door de gemeente Puurs aangevoerde argumenten met de werkelijkheid stroken en steunen op juiste feitelijke vaststellingen, derhalve niet aan de orde is; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat uit wat voorafgaat blijkt dat de vordering tot schorsing niet voldoet aan de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat

die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de gemeente PUURS in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negen juni 1900 zevenennegentig, door
de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

M. VRINTS.